

РЕШЕНИЕ

№ 26416

гр. София, 04.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1338** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. Д., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 1059 от 28.01.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) , с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. ДАБ считала, че не може да се направи обоснован извод, че е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територия на С. и безогледно насилие. Анализът обаче бил формален и не кореспондирал с бежанската история. Не бил изследван въпросът за местоживеенето на лицето и региона на страната, където евентуално да бъде върнат. Относно възможността за вътрешно разселване, не бил изследван въпросът за наличието на териториално обособена вътрешна закрила, която да е достъпна за лицето. Липсвал анализ на риска от пътуване и законността на влизане в страната. Твърди се, че в С. е налице безогледно насилие с толкова високо ниво, че лицето би било застрашено само поради присъствието си там. Позицията на ВКБООН била, че понастоящем не били изпълнени изискванията за прекратяване на статута на бежанци на бенефициери от С.. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Г., в съдебно заседание моли съда да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да остави в сила решението на ДАБ като правилно и законосъобразно. Лицето не отговаряло на изискванията на чл.8 и на чл.9 от ЗУБ,

подавало молба в България само защото процедурата по събиране на семейства тук било по-лесна отколкото в Германия и А.. Самият жалбоподател твърдял, че от 2021г. в селото му нямало сражения.

Софийска градска прокуратура взема становище за основателност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба за международна закрила до ДАБ (лист 81 от делото) от 05.09.2024г.

На същата дата е съставен регистрационен лист (л.78-80).

Според отразено в него молителят е с имена М. (собствено) А. (фамилно) Д. (бащино), гражданин на С., [дата на раждане], в [населено място], С., по етническа принадлежност – арабин, с религия – сунит, с основно образование, по професия – собственик на магазин, женен, с две деца, владеещ арабски език, без документи за самоличност.

Срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата си в производството за предоставяне на международна закрила, както и с организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут (л.73 и сл.).

Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.72).

С молителя е проведено едно интервю – на 17.09.2024г. (л.57-61).

На него той е потвърдил останалите данните, заявени при регистрацията си. Имал брат, който живеел в Германия и бил в процедура по предоставяне на международна закрила. В С. имал жена и 2 деца, които в момента живеели в [населено място], на 20км. от [населено място]. Той последно живял в [населено място]. Освен [населено място], наблизо били градовете Р. и Х.. В Р. имало Много организации за помощ, но той не се бил интересувал, в Д. А. имало Червен кръст, Червен полумесец и ВКБООН. Той не е бил търсил помощ от неправителствени организации. Напуснал С. преди месец и 7 дни (към момента на интервюто) в група от 16 човека и с трафикант. Преминали границата с Турция нелегално. В И. останали 7 дни. Напуснал С. с паспорт, който предоставил в РПЦ – С.. Личната му карта останала в С. при съпругата му. В България влязъл на 03.09.2024г., преминали границата с дървена стълба. Като крайна цел посочва България, тъй като много хора му казали, че тук процедурата е по-лесна и бързо се издават документи. Целта му била да се събере със семейството си тук и да остане. Не бил получавал призовка да се яви сирийската армия, въпреки че от 2012г. подлежал на военна служба. Не бил арестуван, нито осъждан. Напуснал С. защото искал да се събере със семейството си в България, за да могат тук децата му да посещават училище и да имат бъдеще. Не би се завърнал в С., не би живял на нито едно място там, там децата му нямали бъдеще. В Германия и в А. процедурата по предоставяне на закрила била много трудна и затова пристигнал тук. Твърди, че малки военни действия в обл. Р. имало почти всекидневно, а големите били преди 4 години. Сраженията се водили между племена, кланове и кюрди. Лично бил свидетел на бомбардировки и убити хора през 2021г. Селото му (Х.) се контролирало от кюрдите. Той лично нямал взаимоотношения с представители на групировките от региона. Към него и семейството му не били отправени заплахи, нито било оказвано насилие. Нямал проблеми заради етноса и религията си. В С., освен жена му и 2 им деца, останали майка му, баща му, 3 братя и 2 сестри. Не можел да остане при близките си, защото щели да го мобилизират в редовната армия. Не е членувал в политическа партия или организация, нито във въоръжена групировка, нямал взаимоотношения с армията и полицията.

По преписката е представена лична карта (л.55-56, с превод).

След съответно запитване (л.62) от ДАБ до ДАНС, по преписката е приложено писмо от ДАНС (л.45), в който се казва, че ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила, в случай,

че то отговаря на условията по ЗУБ.

По делото е представен договор за наем (л.51) от 25.08.2024г., тоест - 9 дни датата на влизане на чужденеца в България, в който договор той фигурира като наемател заедно с още 7 лица. От ДАБ е изпратено писмо до РУ на МВР - С. за проверка на посочения адрес. По тази проверка е събрано сведение (л.49) от собственика на имота, в което той е заявил, че живее лично в имота, че договорите за наем са 19 (бройката видна и от писмо от ОД на МВР – С., л.48), но той не ги е подписал, не познавала посочените в тях лица и не желае те да се настаняват в имота.

Към административната преписка е приложена справка (л.42-44), изготвена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, за ситуацията в С., актуална към 14.01.2025г.

В справката е посочено, че представители на бившия режим продължават да се помиряват и да уреждат отношенията си с новата власт (Основно на групировката „Х. Т. ал Ш.“ и съюзни бунтовнически фракции). В страната е обявена обща амнистия. Направена е пътна карта за преход и прекратяване на конфликтите. Започнало е възстановяването на ключови съоръжения, като болници и пътища. Отчетена и необходимостта от хуманитарна помощ. След 08.12.2024г. (датата на падане на режима на Б. А.) 115 000 сирийци са се завърнали в С.. В страната все още е налице несигурност, въоръжени сблъсъци и повишена престъпна дейност. Въпреки това от 07.01.2025г. са възобновени и международните полети от летището в Д.. Новото правителство е ангажирано да защитава правата на малцинствата. Посочват се безредици в някои райони – крайбрежните райони. Няма данни за безредици в района, от който е чужденецът.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.13-22).

В него е приел, че при провеждане на интервюто няма нито един наведен довод чужденецът да е бил преследван по някои от посочените критерии в чл.8, ал.1 от ЗУБ, лицето не твърди да изпитва страх, както и че представя доказателства за евентуалната си мобилизация.

Административният орган е приел, че не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като не можело да се приеме, че лицето е напуснало страната си на произход поради опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1 от ЗУБ, самият той не бил заявил наличието на проблеми в С., нямало данни за вероятни бъдещи такива, в страната не бил налице вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Пред съда е представена нова справка (л.100-104) за ситуацията в С., актуална към 08.04.2025г.

В нея, освен информацията от предишната справка, е посочено още, че представители на кюрдите и на централната власт се споразумели за интеграция на военните сили в армията на новото сирийско правителство. Сделката включвала пълна интеграция на всички сили за сигурност институции и създаване на съвместни комитети, включващи всички страни (по предишните конфликти). Друга постигната договорка се отнасяла до възможността за завръщане на разселени лица в техните градове и села. На 02.03.2025г. бил сформиран комитет за изготвяне на конституционна харта за преход към демокрация. Конференция за национален диалог, проведена в края на февруари в Д., очертавала пътя на новата С.. Въпреки общата тенденция на умиротворяване, се цитират сблъсъци в градовете Л., Д., Б.. В бюлетин на ВКБООН се казвало, че към 27.03.2025г. 371 900 сирийци се върнали обратно в страната, а 926 000 вътрешно разселени лица възнамерявали да се завърнат в районите си на произход. ВКБООН поддържал ежедневно присъствие на гранично-пропускателните пунктове на цяла С., улеснявал транспортирането на хората. Съобщава се за насилие, основано на пола, в А. и Идлиб, както и за предоставени „основни предмети за помощ“ в Х. и Х..

Отделно е представена справка (л.103-104), актуална към 14.03.2025г., която се отнася конкретно за отношението към (евентуалното прилагане на наказания) лицата, неявили се за отбиване на

редовна военна служба и за възможността за освобождаване от такава. Според справката е обявена амнистия както за военни участници на страната на бившия президент (включително наборници). Справката не съдържа информация за налагане на наказания поради отказ от явяване за военна служба.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено на жалбоподателя на 31.01.2025г., жалбата е подадена още същия ден съда, тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В хода на административното производство и при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в писмена форма и със съответните реквизити, при спазване на административнопроизводствените правила.

Регистрационният лист е съставен в присъствието на преводач на разбираем от чужденеца език - арабски. Също с преводач от арабски, чужденецът е информиран писмено за правата и задълженията и за организациите, от които би могъл да потърси помощ. Интервюто също е проведено с превод на арабски. При провеждането на интервюто, търсещото закрила лице е имало възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. След приключването им, текстът му е бил прочетен, като чужденецът е заявил, че е разбрал добре смисъла на написаното и че няма възражения по него.

От самото начало на производството чужденецът е имал упълномощен представител – адв. Т. Л. (пълномощно, л.83). Адвокатът е придружавал лицето по време на регистрацията (отбелязано на л.80). Същият адвокат е изготвил и жалбата срещу решението на ДАБ.

Обратно на изложеното в жалбата за формален анализ, административният орган е обсъдил подробно и аргументирано ситуацията в С. (л.6-8 от самото решение).

Съдът намира, че в частта относно отказа на жалбоподателя да бъде предоставен статут на бежанец оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религии, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Съдът споделя казаното в оспореното решение, че търсещото закрила лица изобщо не е заявило да се страхува от преследване, което да попада в в някоя от хипотезите по чл.8, ал.1 от ЗУБ. М. А. Д. е заявил, че не е имал проблеми заради етническата или религиозната си принадлежност. Регионът му бил доминиран от кюрди, но той заявява, че не е влизал във взаимоотношения с тях. Не е бил религиозно и политически активен, не е членувал в партия или друга политическа организации, нито пък във въоръжена групировка. Самият той е заявил на интервюто, че въпреки, че е подлежал на военна служба още от 2012г. – никога не бил получавал призовка да служи в армията. Макар той да не е изразил такива опасения, от това следва още, че към настоящия момент не е налице отказ или отклонение от военна служба от негова страна, така че да е потенциално наказуем за това. И в трите справки за страната не се посочват наказания или преследване за неносене на служба, такива биха били и нелогични ако лицето изобщо не е било

призовано за служба. Самата служба в редовната армия на страната, ако изобщо лицето бъде призовано за такава, не следва да поражда основателен страх и не може да се квалифицира като преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ. М. А. Д. също така е заявил, че не е бил арестуван, осъждан, спрямо него и близките му не са отправяни заплахи, нито е било оказано насилие. Заявените неколkokратно на интервюто цел за събиране на семейството и желание децата му да учат тук и да има по-добро бъдеще, сами по себе си са извън предмета на чл.8, ал.1 от ЗУБ и говорят по скоро за икономически причини за миграцията. Направеното от кандидата сравнение на процедурите на Германия и А. – по-трудни спрямо България, където лесно се издавали документи, говори за това, че лицето е избрало България не като първа сигурна страна, а като по-бърз начин за легализиране на престоя си. Обстоятелствата, че чуженецът е влязъл в България нелегално, това, че не се явява в съдебно заседание и ситуацията с наемния договор, подробно описана по-горе, също косвено опровергават достоверността на бежанската история и говорят за икономическа миграция.

С оглед изложеното по-горе, съдът намира, че решението в частта, с която председателят на ДАБ е отказал на основание чл.75, ал.1, т.2 от ЗУБ да предостави на лицето статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

Съдът намира също, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта, с която административният орган е отказал да предостави на чужденеца хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Самият М. А. Д. не твърди да е бил изложен в С. на подобна опасност и не посочва конкретен акт или актове на заплаха. Не твърди, че такава би възникнала за него в случай, че се върне. Не твърди такава опасност да е налице и за някого от близките, които е оставил в С. - жена и 2 деца, майка, баща, 3 братя и 2 сестри.

От справката за страната от април 2025г., следва изводът, че и обективно в С. към настоящия момент не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, който да може да се характеризира с безогледно насилие. Самото лице не посочват конкретен въоръжен инцидент, макар да твърди, че „малки“ такива ставали всеки ден в [населено място]. Последният голям такъв кандидатът датира от 2021г.

След падането на режима на Б. А. на 08.12.2024г. общата тенденция е за умиротворяване, интегриране на всички доскоро враждуващи групировки, амнистия, търсене на път за демократизация на страната, в страната безпроблемно и активно оперира ВКБОНН, и други неправителствени организации, както сочи и самият чужденец. В подкрепа на казаното са цитираните данни за големия брой бежанци от съседни държави и вътрешно разселени лица, завръщащи се в страната и в родните си места. Действително в справката се цитират сблъсъци в градовете Л., Д., Б. и по крайбрежието, насилие, основано на пола в градовете А. и Идлиб, хуманитарни проблеми в градовете Х. и Х., но самият чужденец като мъж не е застрашен от насилие, основано на пола, и за места на всички тези проблеми не са посочени градовете, които са близките до селото на лицето - Д. А., Р. и Х..

Съдът намира, че не са налице и други основания за предоставяне на лицето на

бежански или хуманитарен статут, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят излага твърдения в тази насока, бежанска или хуманитарна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му, съответно не са налице хипотезите на чл.8, ал.9 и на чл.9, ал.6 от ЗУБ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата М. А. Д., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 1059 от 28.01.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: